

УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ ЖУРНАЛ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ • КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
Газета виходить з вересня 1956 року №5 (1949) 28 травня 2013 року

"АГРО-2013"

Остання декада травня, як і завжди в останні роки, включала подію, що стала в країні вже традиційною, – XXV міжнародну агропромислову виставку "Агро-2013", котру урочисто відкрив Президент України В.Ф. Янукович.

В рамках цьогорічної виставки, що пройшла на базі Національного виставкового комплексу "Експоцентр", проведено понад 50 конференцій і семінарів та більше десятка спеціалізованих виставок, зокрема, міжнародні спеціалізовані виставки – автоматизації, управління, альтернативної енергетики, GPS і GIS технологій "Hi-Tech AGRO-2013", рослинних енергоресурсів "Біопаливо-2013", тваринництва та ветеринарної медицини "ANIMAL EX-2013", "Екологія-2013", на яких, крім основної експозиції НУБіП України, були представлені відокремлені експозиції його навчально-наукових інститутів.

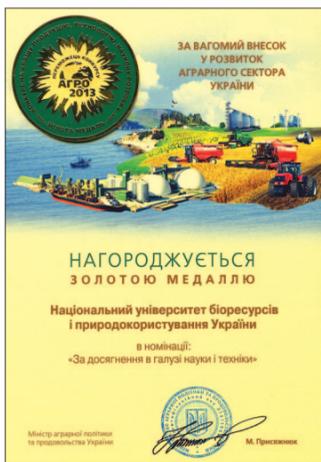
НУБіП України, як дослідницький університет аграрного і природоохоронного спрямування, представив передові досягнення в освіті, науці та виробництві, які засвідчували більш як 600 експонатів. Все це не залишилося поза увагою як організаторів "Агро-2013", так і численних іноземних делегацій та відвідувачів, яких цікавили нові сорти сільськогосподарських культур, харчова продукція університету, технічний сектор, можливості Української лабораторії якості та безпеки продукції АПК та багато іншого.

Наукові досягнення НУБіП України відзначено 10 золотими медалями. Зокрема, власне університет визнано кращим у трьох номінаціях – "За досягнення в галузі науки і

"Золота" десятка

техніки", "За інноваційний підхід до підготовки фахівців для агропромислової та природоохоронної галузей" та "За розробку та впровадження програм підготовки кандидатів та докторів наук". Золото "Агро-2013" також на рахунку ННІ рослинництва, екології і біотехнологій (в номінаціях "За смугові посіви в інтенсифікації та біологізації кормовиробництва" та "За біотехнології розмноження рослин родини вербових та переробки фітомаси для біоенергетики"), НДІ техніки і технологій (в номінаціях "За розробку технічних засобів моніторингу при механізованому обробітку сільськогосподарських культур" та "За розробку технологічного комплексу обладнання для брикетування, гранулювання і енергетичного використання рослинної біомаси"), ННІ енергетики і автоматики (в номінації "За розробку електро-технічного комплексу для обробки зернової маси в сильних електричних полях"), НДІ технологій та якості продукції тваринництва і рибництва (в номінації "За науково-технічне забезпечення прогнозування стану іхтіофауни, управління рибопроductивністю

та екологічної паспортизації в додому комплексного призначення). Південний філіал НУБіП України "Кримський агротехнологічний університет" дістав "золото" в номінації "За розробку та впровадження інноваційних технологій виробництва високоякісної натуральної молочної продукції торгової марки "Університетська". А очільнику університету академіку Д.О. Мельничуку особисто вручено подяку міністра аграрної політики та продовольства.

Святкова частина виставки теж не обійшлася без участі нашого університету: на головній сцені виступали художні колективи і солісти, мистецтво яких було відзначено дипломами організаторів.

А. Білоус,
начальник НДЧ

ЗНАЙ НАШИХ!

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

№ 279/2013

Про присудження Державних премій України в галузі науки і техніки 2012 року

На підставі подання Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки постановляю:

1. Присудити Державні премії України в галузі науки і техніки 2012 року: ... – за цикл наукових праць "Механізми функціонування органів системи травлення".

ЦВІПХОВСЬКОМУ Миколі Івановичу – докторові біологічних наук, директорові навчально-наукового Інституту ветеринарної медицини та якості і безпеки продукції тваринництва Національного університету біоресурсів і природокористування України

ГРИЩЕНКО Вікторії Анатоліївни – докторові ветеринарних наук, професорові Національного університету біоресурсів і природокористування України

КАЛАЧНЮК Лілії Григорівни – докторові біологічних наук, доцентові Національного університету біоресурсів і природокористування України...

... **ЛЮБЕЦЬКІЙ** Тетяні Валентинівни – докторові ветеринарних наук (посмертно); ...

16 травня 2013 року

Президент України Віктор ЯНУКОВИЧ

Відзнаки кращим науковцям столиці

Напередодні Дня науки в Колонній залі Київської міської державної адміністрації відбулася зустріч голови КМДА О.П. Попова з учнями та педагогами, які представляли 150 навчальних закладів столиці.

Основною метою зустрічі стало обговорення подальших шляхів співпраці, які допоможуть перетворити Київ на європейську столицю. Це, в свою чергу, допоможе столиці України стати інвестиційно привабливим фінансовим, науковим і культурним центром.

О. П. Попов вручив грамоти кращим науково-педагогічним працівникам, серед яких були і представники НУБіП України – проректор з наукової, інноваційної та міжнародної діяльності М.Д. Мельничук і завідувач відділу наукової атестації В.А. Грищенко.

Дипломи НУБіП України доповнено брендом TUV Rheinland

Магістри спеціальності "Якість, стандартизація, сертифікація" вперше одержали додатково до диплома державного зразка ще й сертифікати міжнародного сертифікаційного органу TUV Rheinland "Фахівець з керування якістю". Це один з етапів соціального проекту "TUV Rheinland" і випускаючої кафедри стандартизації і сертифікації сільськогосподарської продукції, метою якого є підвищення мотивації студентів у навчальному процесі та конкурентоспроможності випускників НУБіП України на ринку праці.

TUV Rheinland – міжнародна компанія із 140-річною історією, що має бездоганну репутацію на ринку сертифікаційних послуг – віднедавна стала стратегічним партнером спеціальності "Якість, стандартизація, сертифікація" НУБіП України. Нещодавно 14 кращих магістрів, які опанували цю спеціальність, за сприяння директорів з навчання Ольги Кравчук та з роз-

Закінчення на стор. 2.

ЗНАЙ НАШИХ!

Дипломи НУБіП України доповнено брендом TUV Rheinland

Закінчення. Поч. на стор. 1

витуку доктора Уве Колодзей пройшли безкоштовне тестування за програмою TUV Rheinland і отримали сертифікати міжнародного зразка. Це підтверджує, що навчальні про-

грами спеціальності "Якість, стандартизація, сертифікація" НУБіП України за рівнем теоретичної та практичної складової відповідають програмам TUV Rheinland Akademie за міжнародними стандартами – ISO 9001, ISO 19011, ISO 1400, ISO

22000, ISO 26000, SA 8000, OHSAS 18001, ISO 27000, ISO 31000, ISO 50001. Тобто рівень підготовки в нашому університеті не поступається рівню міжнародної недержавної освіти (принаймні з конкретної спеціальності). І ключовим фактором виступає бажання студентів одержувати знання, а можливості! І це – суттєва конкурентна перевага для потенційних абітурієнтів при виборі університету та спеціальності. Сподіваємось, що й роботодавці гідно оцінять рівень підготовки наших випускників.

І. Тавлуй,
викладач кафедри стандартизації та сертифікації
сільськогосподарської продукції

ВНЕСОК

Ветеринарна наука розвивається

В Україні відзначали День науки.

ННІ ветеринарної медицини та якості і безпеки продукції тваринництва також активно включився до його загального святкування на теренах НУБіП України. У квітні і травні ми брали участь у роботі багатьох міжнародних, Всеукраїнських і загальноуніверситетських заходах, присвячених Дню науки. Одним з найефективніших стала виставка наукових здобутків НДІ здоров'я тварин за 2012 рік, на якій було представлено широкопрофільні

наукові доробки 11 кафедр: пластиновані препарати органів та трупів тварин, електрокоагулюючий прилад "Патон-Вет", лікарські препарати, дезінфікуючі засоби, навчально-наукова література (підручники, посібники, настанови, технічні умови, технічні інструкції, патенти, словники тощо). У 2012 році науковцями інституту загалом досягнуто вагомих здобутків – видано 12 монографій, 4 підручники, 12 навчальних посібників, технічну умову, технологічну інструкцію, 24 науково-методичні рекомендації, роз-

роблено 5 лікувально-профілактичних препаратів, отримано 22 патенти, опубліковано 326 наукових статей та 276 тез доповідей. Кращі наукові експонати було репрезентовано на "Агро-2013".

Окрім того, в НДІ здоров'я тварин впродовж року працювали 4 спеціалізовані ради з захисту докторських і кандидатських дисертацій. За цей період тут розглянуто 25 дисертаційних робіт, в т.ч. 5 докторських і 20 кандидатських. На жаль, лише 12 з них – для поповнення навчально-педагогічного персоналу НУБіП України.

Д. Засєкін,
директор НДІ здоров'я тварин

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

У наших польських друзів – ювілей

Факультет економічних наук Варшавського університету наук про життя (SGGW) відзначував своє 60-річчя.

Делегацію НУБіП України у Варшаві зустріли тепло. Ми взяли участь у святковій конференції. Її приємною несподіванкою стала вручена нам ювілейна медаль факультету економічних наук Варшавського університету наук про життя – за внесок у освітню і наукову співпрацю.

Історія плідної співпраці між нашим факультетом та факультетом економічних наук SGGW розпочалася ще у 2006 році. За цей час 16 студентів з Голосієва навчалися у Варшаві за програмою обміну і по закінченню одержали дипломи тамтешнього університету. Також 5 наших викладачів та аспірант за фінансової підтримки ЮНЕСКО стажувалися за програмами обміну досвідом, неодноразово організували семінари, конференції, підготували ряд спільних публікацій в наукових журналах та монографіях. Співпраця між факультетами планується і надалі. Зокрема, передбачається наукове стажування за фінансової підтримки європейського фонду Erasmus Mundus, програми Alrakis II, стажування молодих польських науковців у Києві.

Відбулися переговори з деканом факультету економічних наук SGGW доктором Ярославом Голембевським, що стосувалися угоди про подвійні дипломи магістрів.

Т. Камінська,
декан економічного факультету

НАУКОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ

У дзеркалі індексів цитування

Важливість наукометрії неможливо не визнати: вона дозволяє за публікацією з тієї чи іншої теми зрозуміти, які тенденції і теми особливо популярні, а які, навпаки, висчерпали себе чи втрачають популярність. З цієї точки зору посилену зацікавленість викликають індекси цитування вчених, у тому числі так звані імпульс-фактори, які характеризують діяльність наукових журналів та головне мірило наукометрії індекс Хірша (h-індекс).

H-index (індекс Хірша) був запропонований у 2005 р. американським фізиком Хорхе Хіршем для оцінки результативності наукової діяльності вчених, і як альтернатива імпульс-фактору – традиційному наукометричному показнику. При підрахунку індексу Хірша враховуються дві кількісні характеристики – кількість публікацій вченого та кількість цитат на роботи вченого. Суттєвою відмінністю індексу Хірша від імпульс-фактору є врахування всіх цитат на працю, незалежно від давності публікації (при підрахунку імпульс-фактору враховуються лише цитованість роботи

протягом двох років після її публікації). Механізм розрахунку індексу Хірша наступний.

Вчений має індекс h, якщо h з його Np робіт мають кількість цитувань більшу або рівну h кожна, а інші роботи (Np - h) мають кількість цитувань меншу, ніж h кожна. Тобто вчений з індексом h має h (або більше) публікацій, кожна з яких процитована h (або більше) разів. Таким чином, якщо перелік праць науковця оформити у вигляді списку, ранжованого за цитованістю (від найбільш до найменш цитованих), h-index буде обмежений останньою у списку працею, порядковий номер якої у списку є меншим, ніж кількість її цитувань або дорівнює кількості цитувань.

Так, якщо у вченого опубліковано 100 статей, на кожен з яких є лише одне посилання, його h-індекс дорівнює 1. Таким самим буде h-індекс вченого, який опублікував одну статтю, на яку посилання 100 разів. У той же час, якщо у вченого є по одній статті з 9-7 посиланнями, одна стаття з одним посиланням на кожен з них, то його h-індекс

дорівнює 5 (тому що на 5 його статей посилання як мінімум по 5 разів).

Зазвичай розподіл кількості публікацій N(q) залежно від числа їх цитувань q приблизно відповідає гіперболі: $N(q) \approx \text{const} \cdot q^{-1}$. Координатна точка перетину цієї кривої з прямою $N(q) = q$ і буде дорівнювати індексу Хірша (рис.1).

Отже на рис. 1, розташували статтю автора у порядку цитованості, ми отримали список – від найбільш цитованої до нецитованої. Тому індекс Хірша – це порядковий номер останньої статті у цьому списку, число посилань на яку не менше цього порядкового номера.

Проте індекс Хірша має масу недоліків. По-перше, він не розрізняє порядку авторства в статтях (а отже їх нерівний внесок). По-друге, не враховує контексту цитування, який може бути негативним. По-третє, мало прийнятний для оцінки молодих вчених, для яких він часто дорівнює кількості опублікованих статей. По-четверте, не підраховується книги (і це дуже серйозний недолік). Крім того, з часом зростає кількість цитувань вже опублікованих раніше робіт, так що h-index може збільшуватися навіть після смерті вченого. І, нарешті, він дуже залежить від кількості потенційних референтів – не дивно, що найвищі індекси належать вченим, які працюють в галузях біологічних наук. Головна ж перевага індексу Хірша – простота обчислення. Зайшовши у пошукову систему Google Scholar, можна ввести у пошук ім'я автора та отримати список його статей з позначками: скільки разів і де цитується кожна стаття.

Проте власноруч обчислювати h-index не рекомендуємо. В даній статті нами це було продемонстровано з метою роз'яснення його фізичної сутності. Важливо було довести, що ранжований ряд цитованих статей при визначенні h-індексу складається не хронологічно, їх нумерація йде по спадаючому числу цитувань кожної наступної статті. Якщо у професора В.К.Сидоренка 7 стаття (за хронологією) буде цитуватися не 2 рази, а 19, то у ранжованому ряду вона буде №1 (рис.2).

Іншими словами, необхідно знати статистику кожної статті. Вчені з університету Салоніки створили цікавий пошуковий індикатор QuadSearch, який заходить в бази даних, знаходить у тенетах наукову літературу, швидко обчислює h-index, будує графіки та дає перелік статей автора і кількість посилань на них. QuadSearch (КвадроПошук) цілком придатний для складання рейтингів і має незаперечний плюс – безкоштовний доступ.

У світі є дві загальнодоступні бази даних. Американська приватна корпорація Thomson Reuters Corporation має потужну БД Web of Science (WoS). Голландська видавни-

ча корпорація Elsevier має найбільшу у світі бібліографічну і реферативну БД SCOPUS, яка є інструментом для відстеження цитованості статей. Пошуковий апарат SCOPUS інтегрований з пошуковою системою Scirus для пошуку вебсторінок та патентною базою даних. Саме за цими двома БД ведеться найбільш авторитетний і достовірний підрахунок імпульс-факторів журналів та індексів цитування. Проте Росія значно просунулась у цьому напрямку і створила свою систему з визначення індексу цитування – російський індекс наукового цитування (РИНЦ).

Втім, не сплять і в Україні. На початку 2009 року було започатковано проект ELibUkr. Він здійснюється у три етапи, і на кожному з них будуть залучатися нові університети – всього понад 70. Також цей проект визначає, яким повинен бути сучасний університет в Україні, де, до речі, на сьогодні налічується 904 вишів.

А. Білоус,
начальник НДЧ,
А. Шостак,
Н. Шевченко,
доценти

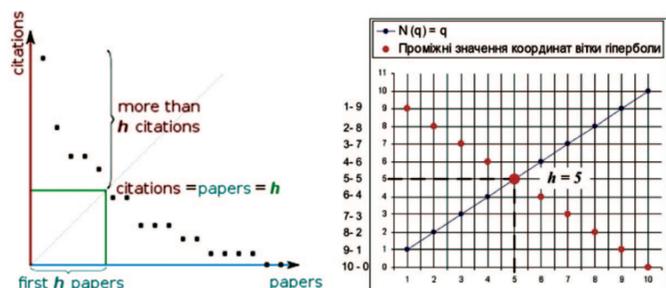

Рис. 1. Значення h-індексу залежно від кількості публікацій та їх цитувань

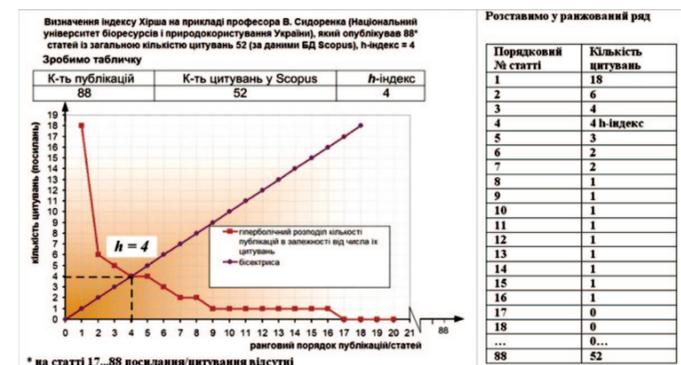

Рис.2.Геометрична інтерпретація h-індексу

ГОЛО СІЄВО СТУДЕНТАМ

№ 3 (45)
28 травня 2013 р.

Додаток до газети "Університетський кур'єр"

СТУДАКТИВ

Зустріч "без краваток"

Керівників, які б знаходили час для спілкування з студентством не тільки в офіційному порядку, але ще й в рамках зустрічей "без краваток", на жаль, небагато. Але студентству НУБіП України пощастило. І нещодавня зустріч ректора Д.О. Мельничука з активом студентського самоврядування, яка пройшла саме в такій атмосфері, ще раз це підтвердила. Ми дізналися для себе багато цікавого. Наприклад, про історію нашого університету ми багато знаємо з книг та Інтернету, але коли ти чуєш про це з вуст людини, яка відіграла дуже вагомий роль в його становленні – то зовсім інша річ.

У студентів, які зголосилися на зустріч, було багато запитань, на які Дмитро Олександрович давав не тільки відповіді, але й поради. Особисто мені найбільш запам'яталося: "Коли організовуєш якийсь захід – ти абсолютно не відпочиваєш, адже повинен бачити, знати і контролювати все, що відбувається. І тільки коли його успішно завершено – нарешті можеш зітхнути з полегшенням. Ось це почуття і є для тебе відпочинком...".

*Газієва Ханумеседо,
студентка рибогосподарського факультету*

НАУКА МОЛОДА

Чим серце заспокоїться у молодих біотехнологів?

За останні десятиліття активно розвиваються дослідження в різних напрямках біотехнології, результатом чого стало створення нових технологій захисту та оздоровлення навколишнього середовища, отримання ферментів, антибіотиків, енергоспів, мікробних препаратів для підвищення врожайності та способів введення в культуру лікарських та технічних культур тощо. Цим актуальним проблемам сьогодні і була присвячена організована факультетом біотехнології II Всеукраїнська науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих вчених "Біотехнологія: звершення та надії", яка проходила на базі НУБіП України.

На конференції, робота якої проходила в чотирьох секціях – сільськогосподарська, природоохоронна та промислова біотехнологія, альтернативна енергетика, біосенсорика та нанотехнології, фізіологія рослин та біологічний захист, – свої роботи представили близько 140 молодих науковців з усієї України. Було заслухано близько 50 доповідей і розглянуто такі наукові питання, як отримання фізіологічно активного посівного матеріалу, поверхнево-активні речовини, вплив регуляторів росту і біопрепаратів, особливості отримання асептичної культури, розвиток альтернативної енергетики, перспективи розвитку біопалива в Україні та інші, не менш цікаві та важливі. Особлива увага приділялася обговоренню досягнень з біологічного захисту та їх ефективність (К. Бальвас, О. Піга), вплив регуляторів росту на якість продукції, електромагнітного випромінювання на гриби і т.д. Кращою визнано доповідь студентки Національного університету харчових технологій С. Антоноук, друге місце – у нашій К. Бальвас.

Завдяки проведенню таких конференцій ми можемо сподіватись, що здобутки молодих вчених будуть максимально реалізовуватися в сільському господарстві, природоохоронній та промисловій біотехнології, альтернативній енергетиці, біосенсоріці та інших не менш важливих галузях.

Т. Мельничук, голова СО факультету біотехнологій

ОПАНОВУЮЧИ ФАХ

На біржі гав ловити – собі дорожче

Під егідою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, за підтримки "Української біржі" та генерального партнера компанії "Універ" вже другий рік поспіль пройшов Всеукраїнський конкурс "Біржова універсіада – 2013".

У ньому взяли участь 346 студентів з 67 вищих навчальних закладів України, і саме серед них мали визначити кращого торговця цінними паперами на вітчизняному біржовому фондовому ринку. Конкурс користується значною увагою і серед основних фінансових та інвестиційних компаній країни, які мають можливість поповнити свій кадровий склад талановитою молоддю.

Основним завданням конкурсу було надати студентам можливість перевірити на практиці і закріпити в ході реальних біржових торгів знання, отримані з навчальних програм по біржовій діяльності. Всі угоди в його рамках уклалися в режимі реальних торгів на "Ук-

раїнській біржі", а переможці визначилися за рівнем доходності, яку вони показали протягом конкурсу.

Кожному учаснику надавався біржовий рахунок з початковим депозитом у 500 гривень, а також доступ до торгів ф'ючерсними контрактами на строковій секції біржі. Кожен учасник міг укласти угоди до 2 500 гривень.

НУБіП України представили магістри ННІ бізнесу Ярослав Ковальов, Павло Павловський та Олексій Лялька (тренери – викладачі кафедри біржової діяльності Ю.В. Рубан і Т.В. Шевченко). У ході торгів вони використовували біржову торгову стратегію – скальпінг. Дана торгова система передбачала укладання максимуму угод за мінімізації фінансових ризиків.

Слід відмітити, що призери конкурсу обійшли нашу команду виключно за рахунок використання торгових роботів, що дало їм можливість підвищити кількість укладання угод в десятки разів і

відповідно отримати набагато вищу доходність. Зрозуміло, що живому трейдеру це не під силу. Максимальна доходність представників НУБіП України склала 47,58 %.

Наша команда зайняла 4-те місце серед вишів країни та 3-те – Києва, потіснивши таких іменитих суперників, як КНЕУ ім. Вадима Гетьмана, КНТЕУ, НУ "Києво-Могилянська академія", НТУУ "КПІ" та інших.

*М. Солодкий,
завідувач кафедри біржової діяльності*

В солодкій країні мрій

А ви бували в солодкій країні мрій? Ні, не в тій, казковій, якою марить кожна дитина? А вона таки є – конкретна і знаходиться зовсім неподалік від університету. І зветься вона – Київська кондитерська фабрика Rosben. Саме тут, з подачі

декана економічного факультету Т.Г. Камінської, куратора 4-го курсу В.І.Радька та старшого викладача С.О.Нікітченка, нещодавно з ознайомчою екскурсією побували студенти 4-го курсу напрямку підготовки "Економіка підприємств".

НЕБАЙДУЖІ

Ще одна добра справа

Студенти нашого університету активно допомагають в розбудові центру реабілітації, адаптації та відпочинку для незрячих людей при Всеукраїнській організації інвалідів та пенсіонерів "Обличчям до істини".

Нещодавно група наших волонтерів цілий день пропрацювала там, повернувшись додому втомлені, проте щасливі. Їх зустріли радісними вітаннями ті, кому наша допомога так потрібна, адже саме завдяки волонтерській допомозі розбудовується центр для незрячих юристів. Підтримка кожного з нас важлива для них: просто потрібно навчитися бачити серцем...

*О.Кухар,
студентка юридичного факультету*

ПОДВІЙНИЙ ДИПЛОМ

"... Серед японців я відчуваю себе японцем"

Ще якихось чотири роки тому Назарій Шкурний і думати не думав, і гадки не мав, що навчатиметься в далекій Японії. Любить хлопець техніку, от і вступив на факультет інженерії агробіосистем НУБіП України, щоб стати інженером-механіком. А сьогодні він не тільки його п'ятикурсник, але й студент магістратури одного з найстаріших вишів Японії – Токійського аграрного університету, володар титулу "Містер NODAI" (саме так по-японськи звучить назва цього університету), чемпіон Японії з популярного бойового мистецтва Shorinji kenpo і володар "чорного" пояса, отриманого на батьківщині карате.

"Українські студенти живуть і навчаються в Токійському аграрному університеті безкоштовно"

– Яким вітром занесло в Японію?

– Як ви знаєте, наш університет, завдяки негмовній енергії ректора академіка Д.О. Мельничука, має багато закордонних університетів-партнерів, куди наші студенти і виїждять на навчання, щоб одержати подвійний диплом. Серед них і Токійський аграрний університет, у якому я зараз і вчуся паралельно з навчанням у НУБіП України.

Щоб поїхати до Японії, потрібно було дві речі – вільно володіти англійською і мати бажання вивчати мову й культуру японського народу. Англійську я знаю ще зі спецшколи, а Японією цікавився з дитинства. Пройшов в університеті відбірковий конкурс – і от я в Токію.

Українські студенти живуть і навчаються в Токійському аграрному університеті безкоштовно. Вірніше, усі витрати на навчання, а вони, до речі, досить значні, бере на себе японська сторона. Чого не скажеш про тамтешніх студентів: вони платять за навчання 15 тисяч доларів за рік, а одержавши диплом і влаштувавшись на роботу, повинні ще й повернути в касу університету загальну суму стипендії, яку одержували чотири роки. При цьому, на відміну від нас, японські студенти мають право жити в гуртожитку лише перші два роки навчання, а решту часу знімають квартиру.

Вчитися хоч і складно, але справляюся. Недавно захистив бакалаврський ступінь, до речі, єдиний з усього курсу, на "відмінно", і склав іспити в магістратуру.

– Студентів за всіх часів були братією небагатою. На що живеш?

– Як і всі, живу за рахунок двох основних джерел. Перший – стипендія в 450 доларів, якої зовсім не вистачає, адже Токію – найдорожче

місто світу. Другий – робота, якою забезпечує університет на території кампусу у вільний від навчання час. Ось вона приносить трошки більше. Але якщо вже зовсім відверто, то й цього не вистачає. Доводиться підробляти, де тільки можливо. Слава Богу, з моєю європейською зовнішністю і зростом модельєри запрошують брати участь у показах як модель. До речі, з цим зв'язане ще одне джерело існування, шоправда, нерегулярне, – кіно. Тамтешні кіношники, як, напевно, і їх колеги в усьому світі, мають звичку переглядати портфоліо в модельних агентствах. Так я вперше потрапив у масовку на знімальний майданчик. Знімали історичний фільм про Порт-Артур. Вимазали в грим, напнули розхристану шапку-вушанку – і послали на "палаючий російський броненосець". Прямо якийсь дід Мазай у вушанці, а не російський моряк...

Потім були речі серйозніші. Наприклад, "Рьомаден" – історичний серіал з життя середньовічної Японії. Це історія життя самурая Рьомадена. Отут пощастило попрацювати з зірками японського телевізійного кіно, хоча я цього ще й не розумів: гарні дівчата – ну, і що з того? Пам'ятаю, приніс якось додому зі зйомок фото з ними, так мій сусід по кімнаті прийшов, скажемо так, у дике захоплення...

До речі, саме після "Рьомадена" у всіх своїх учинках керуюся принципом самураїв – "якщо не знаєш, що робити – роби крок уперед".

– Важко було стати "Містером NODAI"?

– Судити самі: у цьому конкурсі з більш ніж 120-літньою історією іноземець не те що ще ніколи не перемігав – навіть не брав участі! Тепер ця традиція порушена – українцем.

Перший раз свою заявку в його оргкомітет я подав у перший же рік навчання в Японії. Не допустили. Другий раз, третій – те ж саме. Але, може, це й на краще. Врахував усі попередні відмовки організаторів за чотири роки, займаючись карате, танцями тощо, знайшов багато друзів – як серед японських студентів, так і серед тих, хто приїхав в NODAI вчитися з усього світу. Зібравшись у залі, де проходив конкурс, вони забезпечили мені таку підтримку, що небу стало спекотно. Дуже приємно було бачити прапори України.

"Японці гарні зовні і зсередини" – ця фраза, яку я цілком щиро використав у своїй презентації, напевно, і забезпечила мені успіх. Японці взагалі вміють підтримувати, як ніхто. Але підтримували мене далеко не всі. Хоч ти й наш друг, але ти не японець, – говорили

дехто з моїх добрих знайомих. – І тому ми за тебе голосувати не будемо. Я на них не ображаюся: не в японських традиціях віддавати пальму першості чужинцєві.

"Біла підніжжя зображення засновника роду стояв мій подарунок"

– Як тобі Японія і японці?

– Дуже гарна країна, з дуже добрим і привітним народом та прадавньою культурою. Коротко не розповіси! Так навіть і за декілька років, погодитесь, усього не побачиш і не зрозумієш.

Як зараз пам'ятаю, перші півтори години на японській землі, які відокремлювали аеропорт Наріта від Токійського аграрного університету, їхав із широко розкритими очима. Країна, яку так давно мріяв побачити, виявилася дуже цікавою. До неї не можна звикнути. Тому постійно намагаюся викроїти час і разом з новими друзями помандрувати.

Піднімалися і на Фудзіяму. До вершини, яка, як усі пам'ятають по зображеннях, вкрита снігом, треба подолати вісім так званих станцій. А це досить стомлююче заняття, тому й надихнути на такий крок когось зі знайомих японців не вдалося. А ми з батьком, який приїхав за запрошенням університету, і ще одним українським студентом за сім годин пройшли цей нелегкий шлях. І тут мимоволі напрошується порівняння з нашою Говерлою: наскільки на японському символі чисто й доглянуте, настільки на українському – брудно і витоптано.

А щодо японців... Вони дуже поважають тих, хто щиро цікавиться культурою їх країни, її історією. Хоча й говорять, що це досить стримані люди (не без цього, звичайно!), мені вдалося відразу знайти загальну мову зі своїми японськими ровесниками і їх наставниками.

Мене вражає не стільки працьовитість японців, скільки те, що їх робочий день розписаний практично на місяці вперед. Ну, от увявть собі, познайомився я з однією симпатичною дівчиною, бачу – і я їй небайдужий. А щоб зустрітися, вона переробляє щоденник і запитує, чи влаштує мене, скажемо, 25 червня о 17.00?

Або от ще. Повернувшись в черговий раз з України, куди я приїжджаю два рази на рік складати паральельні сесії в alma mater, привіз з собою пляшку української горілки в дуже цікавій, під метал, циліндричній тарі. Через пару тижнів ми виїхали на практику на острів Хоккайдо, де жили в родині фермера Яосан. Як налагодити контакт? От і подарував главі сімейства цю саму пляшку. Він узяв, дуже уважно подивився на неї, потім так само уважно глянув мені в очі – і виїшов. А наступного дня запросив мене до кімнати предків. Є така в японців, і входить туди може тільки член родини: предки не люблять чужих. І якщо когось запрошують туди, то це – знак найбільшої прихильності. І що ж я побачив, увійшовши? Не повірите! Біла підніжжя зображення засновника роду стояв мій подарунок...

Зараз навіть якось дивно здається, що спочатку мене не залишала думка: що я тут роблю? Адже, незважаючи на знання англійської, багато чого не розумів: половина

предметів читається японською. До речі, у японських школах обов'язково вивчають 1700 ієрогліфів, які, до того ж, мають подвійне читання (!). Ну і як, по вашому, має почуватися іноземець, який має про них досить неясна уяву? А потім зрозумів, що життєвий принцип "Не вмійш плавати? Поплинеш або потонеш!" – єдино правильний: занурення у мовне середовище і бажання досконало опанувати японську дали результати. Причому механічне "зубріння" тут не допомагає!

І сьогодні серед японців я відчуваю себе японцем. Недавно одержав державний мовний сертифікат, а це в Японії багато значить...

Допомогло освоїтися і те, що я записався в університетський клуб бойових мистецтв Shorinji kenpo. Наш клуб – чемпіон Токію серед університетів. Там я – єдиний іноземець, і клуб пишається, що честь університету в складі його команди захищає українець.

Але тренування й змагання – це, так би мовити, "верхівка айсберга": тут учать не тільки мистецтву бою, але й велику увагу приділяють традиціям – різним церемоніям, без яких Японія – не Японія, вивченню філософії і т.д. Я – незмінний їх учасник, тому що тільки так можна зрозуміти дух нації. До речі, мій клуб належить до категорії "букатсу" (є ще категорія "сакуру", де вимоги до учнів не настільки суворі, але до міжуніверситетських змагань їх не допускають): тут практично все витримане в японських традиціях, а пропуску занять "смерті подібний". Навіть якщо ти хворий і не можеш тренуватися – зобов'язаний прийти в зал, щоб підтримати інших. А виражається це в голосному лементі на зразок "не здаватися!" або "бийся до останнього!" (спочатку навіть хрипів часом!). А щоб дійти до роздягальні в дождю, потрібно зробити близько тридцяти поклонів. Після тренування зал, досить великий, прибирають ганчірками розміром... з дві шкарпетки, а про швабру можна тільки мріяти. І так далі.

За три роки наполегливих тренувань я примудрився стати чемпіоном Японії по Shorinji kenpo і заробив "чорний" пояс.

"Українці сильні!"

– Пам'ятаєш той екзамен?

– Хіба його забудеш?.. Іспит на чорний пояс складав не в Токію, а зовсім в іншій префектурі – в Нагої. А це 500 кілометрів. Щоб якось відволікти від переживань, сенсей дорогою тестував мої знання теорії і жартував: "Якщо не складеш, у Токію будеш повертатися пішки". Коли приїхали на місце, викликали в багатьох претендентів шок: що цей гайджин (так японці кличуть іноземців) тут робить? Він також прагне одержати пояс?..

Спочатку – годинний тест з філософії: потрібно японською дати розгорнуту відповідь на вісім питань. Неслабо для іноземця! Хто не складе – до технічного тесту не допускається і зможе одержати допуск до іспиту знову лише через рік. Пишу впевнено, усе знаю. До речі, двадцять вісім учасників-японців його не витримали. Я в числі тих, хто пройшов далі.

Ката, стійки, падіння, підйоми, удари, блоки – усе оцінюють п'ять суддів. Мене поставили в парі з чи-

малим японцем з Нагої, я хотів з ним перекинутися парою слів, але почув: "З гайджинами не спілкуйся!" І після цього в елементі, де удар лише імітується, а не завдається, він щосили б'є в сонячне сплетіння! А судді-японці нібито нічого й не бачили. Подумав, можливо, він не спеціально, просто перенервував, але на наступному елементі – те ж саме. Бачу, нерви тут ні до чого, і суперник спеціально лупить щосили: прагне якщо не вивести з форми, то хоча б налякати. Адже далі – двобій у повний контакт.

Одягаємо маски. "Ну, тримайся, хлопче, зараз за все одержиш!" Уже на першій хвилині ударом збоку розбиваю суперникові маску, судді шоковані: такого ще не траплялося! Слава Богу, дехто з японців поставився до цього навіть з гумором: багато хто бачив неспортивну поведінку мого партнера по спарингові. Замінивши маску, з помітним тремтінням у ногах мій опонент виїшов на татами, але не здається: гордість не дозволяє. Ще через тридцять секунд – нокаут! Перемога, я склав іспит!..

Уже сховавши з татами, коли мій суперник підповз і зненацька говорить: "Українаджин га тсуїой" – "українці сильні!". На жаль, мої наставники – Тсуруока сенсей і Охаші сенсей – цього не бачили (привила не дозволяють бути присутніми), але дуже пишаються таким визнанням свого учня. І я пишаюся дружбаю з ними, підтримкою свого клубу, без якого не було б таких прекрасних хвилин у моєму житті.

– А ще чим гордишся?

– Тим, що у свої двадцять два роки представляв українську діаспору в Японії на Всесвітньому форумі українців у Києві і навіть виступав з трибуни.

Та й взагалі: мені приємно проїтися в українській вишиванці токійськими вулицями, відчувати зацікавлені погляди перехожих. Повірте, вишиванка далеко від Батьківщини якось по особливому душу зігріває...

– А про Україну японці щось знають?

– На жаль, небагато. Але ми намагаємося при найменшій можливості якнайбільше розповідати про Україну, її народ, традиції. І так само, як японцям приємно те, що ми цікавимося їх культурою, настішить їх прагнення більше довідатися про Україну. В університеті, наприклад, існує традиційна церемонія, де посланці кожної країни, які вчаться в ТАУ, – Мексики, Бразилії, Аргентини, Перу, Тайланду, Філіппін, Індонезії й багатьох інших – представляють свою державу. Як зараз пам'ятаю свою першу презентацію. Команда України з десяти наших студентів у національних костюмах підготувала казку в народному стилі, наварила українських борщу і вареників. До речі, тоді наші костюми виявилися чи не найпопулярнішими – було дуже багато бажаних сфотографуватися з нами. А зараз ми організували щось на зразок постійно діючого українського гуртка, куди з бажанням приходять і японські викладачі, і студенти. Тому коли ви зустрінете японця, який знає про Україну тільки за братами Кличко і Чорнобилем, – значить, він ще не був нашим гостем.

В.Обрамбальський

Земля у нас на всіх одна

Наші міста встелені сміттям. Не якісь невідомі зловмисники, а ми самі, сусіди чи друзі, перетворили наші парки і озера, вулиці і дитячі майданчики на огидні смітники. Придивіться, скільки людей бездумно кидає під ноги недопалок чи обгортку, пляшку чи гумку! Українці наче забули себе – справжніх дбайливих господарів. "Так роблять усі", "тут і до мене було брудно", "хтось це прибере" – слабкі виправдання для тих, хто в глибині душі розуміє: свинство на вулицях – це безглузде дикунство. Кожна нормальна людина хоче ходити чистими вулицями, бачити в парках зелену траву, а не бите скло й брудний папір. Час зробити це разом!..

Саме ці слова стали поштовхом до активної участі студентів і

співробітників Ніжинського агротехнічного інституту у весняних Всеукраїнських екологічних акціях "Україна – наш дім. Збережімо його" та "За чисте довкілля". Традиційно все почалося з прибирання територій, закріплених за академгрупами, – як в центрі міста, біля навчального корпусу, так і на навчально-науково-виробничому підрозділі. Та ці акції – Всеукраїнські, тому територією навчального закладу обмежуватися не стали: було прибрано центральну алею по вул. Шевченка, прибережну зону ріки Остер і навіть лісову зону вздовж Московської траси.

А на День Землі ми провели конкурс презентацій "Я – господар у своєму домі", під час якого студенти не лише розкривали певні еко-

логічні проблеми і шляхи їх вирішення, а й демонстрували власний вклад у поліпшення екологічної ситуації рідного міста, району. Переможцями стали дві групи першого курсу. Ті, хто найактивніше брав участь у створенні і реалізації свого проекту-презентації, отримали прекрасний подарунок – екскурсійну поїздку до Вінниці на Всеукраїнський фестиваль художньої творчості серед колективів аграрних вишів "Софіївські зорі-2013".

Наступним етапом стали змагання "Ніжин-квест" – різновид інтелектуально-спортивної гри, яка має на меті пройти певний маршрут містом. Як говорять самі учасники, це змагання для них самих виявилось надзвичайно важливим: вони стали дружніші як група, дізналися багато нового про місто. Переможці – команда другокурсників "бухгалтерів" – поїдуть на відпочинок на базу інституту на Десні в селі Кладьківка. І вже там зможуть реалізувати себе і як туристи, і як дружній колектив, і як свідомі студенти.

На цьому наші екологічні акції не закінчуються. Як кажуть студенти, "to be continued..."

*Л. Распутня,
заступник директора НАТІ,
Г.Македон,
голова студентського профбюро*

Перше робоче місце

У Ніжинському агротехнічному інституті вперше відбувся ярмарок вакансій.

Студенти і випускники мали нагоду безпосередньо поспілкуватись з роботодавцями, ознайомитись з запропонованими вакансіями, переглянути відеоролики про підприємства і вимоги роботодавців, з представниками Ніжинського міськрайонного та сусіднього Носівського районного центрів зайнятості, отримали можливість вивчити ринок праці, дізнатись про спеціалізовані програми для набору молодих спеціалістів, стажування, практики, зрештою, підібрати роботу, яка б найбільше відповідала планам та очікуванням. Запрошені ж роботодавці мали можливість знайти талановиті кадри, провести моніторинг очікувань, побажань та проблем працевлаштування серед студентів і донести свої пропозиції майбутнім співробітникам, встановити ділові контакти з науково-педагогічними працівниками інституту.

Серед учасників були представники підприємств Чернігівської області, зокрема, міста Ніжина та району, Ніжинського управління агропромислового розвитку, а також агрохолдингу "Мрія", який обробляє 298 тис. га родючих земель в Тернопільській, Хмельницькій, Івано-

Франківській, Чернівецькій та Львівській областях. Автор цих рядків розповіла гостям про підрозділи інституту, навчальну та науково-дослідну діяльність студентів, кількість працевлаштованих випускників минулих років та проблеми, які часто виникають під час пошуку роботи у молодих спеціалістів.

Представники центрів зайнятості інформували студентів про сучасні вимоги на ринку праці, підприємства Чернігівської області, які потребують нових працівників і готові прийняти випускників на роботу. Начальник відділу кадрів та служби побуту заводу "Ніжинськмаш" С.В. Павленко пропонував студентам робочі місця на підприємстві, а також повідомив приємну новину про створення нових робочих місць для механіків та електриків. Підприємство "Укравтозапчастина" планує перенести частину своїх потужностей у Ніжин, тому потребує багато нових працівників.

Найбільше враження на студентів справила презентація представників агрохолдингу "Мрія", серед яких був і студент НУБіП України – стипендіат "Мрії" Андрій. Він розповів про стратегію компанії, різноманітні напрямки роботи, серед яких, окрім агропромисловості – проведення досліджень, продаж про-

дукції, логістика. Його старший товариш Сергій, теж в минулому випускник НУБіП України, котрий працює тут вже кілька років, – про відкриття в агрохолдингу для всіх бажаючих агрошколу: закінчивши її, студент гарантовано буде працевлаштований в компанії.

Випускники та багато студентів молодших курсів мали змогу поспілкуватись з потенційними роботодавцями, дізнатись про останні пропозиції на ринку праці. Було багато запитань до представників заводів "Ніжинськмаш", "Прогрес", "Ніжинський механічний" та інших. Випускників також зацікавила можливість після випуску навчатися в агрошколі "Мрії".

Для студентів ярмарки вакансій корисні передусім як довготривалий спосіб пошуку роботи, тому його можна назвати стратегічним. Багато компаній беруть участь у ярмарках не тільки з метою закриття "гарячих" вакансій, але й вирішують задачу формування бази кадрового резерву. Дуже часто пропозиції про працевлаштування починають надходити через тривалий час після проведення ярмарку, коли в компанії з'являються нові вільні пропозиції, і співробітники відділу персоналу звертаються до сформованої раніше бази даних.

*С. Толочко,
заступник директора інституту*

"Раби – це нація, яка не має слів..."

муванні: звучали акапельно українські пісні та поетичне слово. Можливо, хтось скаже, що сучасні студенти недостатньо патріотичні та досить байдужі до минувшини і сьогодення, але виступи вихованців коледжу – цікаві, неординарні та творчі – спростовують це твердження. Ми почули про цілу плеяду українських митців, і не просто інформацію з навчальних підручників, а власні бачення і розуміння, біль та стурбованість.

На моє переконання, такі заходи надзвичайно важливі та потрібні. Тож, сподіваємося, що їх

проведення стане традицією і допоможе молоді зрозуміти: ми не раби, а нація, яка може захистити себе своїм словом!

"...Ми не раби, ми покоління, яке не буде стояти на колінах! Покоління, яке має славне минуле та вірить і творить славне майбутнє. А головне – ми маємо слово, українське слово! Рідне, вічне, непоборне! Шануймо себе, українці! Вставаймо на повен зріст! І несімо гордо наше українське слово!"

*О. Мікосянчик,
викладач Боярського коледжу екології і природних ресурсів*

ВІСТІ З РЕГІОНІВ

Писанка як символ України

Кожен народ входить до світової цивілізації зі своїм національним культурним набутком. Для нас, українців, було б, очевидно, достатньо, якби ми відрепрезентували лише одним мистецьким витвором. Маю на увазі наше традиційне писанкарство. Високість його художнього вивершення, багатство сюжетних композицій, неповторність кольорових гам – усе це увібрало в собі давнє і вічно молоде рукмистецтво, котре не поступається перед знаменитими китайськими та японськими живописними мініатюрами. Писанки на Україні – це шедеври мініатюрного живопису, в яких народ виявив свій мистецький геній, свою здатність до творчого осмислення, художнього узагальнення світу. Писанка-символ України, пам'ять про рідну землю, рідний край, оберіг на цій землі.

Село на нашій Україні – неначе писанка село...

Так Тарас Шевченко порівнював красу і мальовничість рідного села з писанками, що були з давніх-давен синонімом Батьківщини, сили і незнищеності нашого народу.

Продовжувачем споконвічного мистецтва рідного народу на Заліщицькій землі є народний майстер художнього писанкарства керівник гуртка декоративно-прикладного мистецтва районного будинку дитячої та юнацької творчості і вихователь гуртожитку Заліщицького аграрного коледжу ім. Є.Храпливого І.Р. Боднар. За останні п'ять років митець був учасником і дипломантом десятих Всеукраїнських виставок, фестивалів, конкурсів, майстер-класів, які проходили у Києві, Львові, Тернополі, Збаражі.

Розмовляю з майстром і захоплююсь його енциклопедичними знаннями про невідому частину Великодня – писанку.

– Це маленьке диво – символ життя, оберіг, – розповідає він, – кожний малюнок якого таїть у собі молитви – звернення до Бога, привертає добрі сили і відвертає лихі, повістує про створення світу, вічні закони мудрості і любові. У наших предків яйце було символом весняного відродження природи, зародження життя, продовження роду. Розмальоване яйце вважалось оберегом. Найдавнішими вважаються крашанки – це писанки одного кольору. Згодом з'явилися багатоколірні писанки, в яких застосовувались різноманітні природні барвники. Такі фарби, на відміну від сучасних, мали приємні м'які відтінки. Але колір в писанці – не лише заради краси, а й отримав своє символічне значення, походження якого не випадкове.

Жовтий, золотистий, оранжевий кольори писанки впливають на людину подібно до сонячного проміння, дають радісний, світлий настрій, означають тепло, надію, небесні світила, врожай в господарстві. Червоний колір, мабуть, є найбагатозначнішим. Недаремно в народній мові він зближився з поняттям красивого, слова "красний" – "гарний" стали взаємовідповідними. Червона барва символізує добро, радість життя, для молодих – надію на щасливий шлюб. Саме червоне яйце є головним символом Воскресіння, жертвовності і небесного вогню.

Зелений колір означає весняне пробудження природи, надію на гарний врожай, блакитний – небо, повітря, а також здоров'я, бурий, коричневий – землю і її приховану життєдайну силу.

Чорний колір – то колір ночі, потойбіччя, всього невідомого і таємного. В писанці, будучи тлом, він виявляє силу інших кольорів, так само, як в житті темрява дає змогу зрозуміти, що таке світло. Також символізує нескінченність життя людини, продовження буття після смерті. Багатоколірна писанка є символом родинного щастя, миру, добробуту.

Найпопулярніші мотиви у писанці – трипільські. До певного часу майстри повторювали в них тематику візерунків, які були відомі, нині сучасні писанкарі намагаються слідувати авторському стилю. Найчастіше на писанках зустрічається зображення хреста. Він символізує сонце, птаха, що летить по небу, життя. Восьмимаренна зірка символізує світила. Одна – сонце, кілька – зорі. Квадрати, ромби – знаки землі, баранячі ріжки – щорічне відображення Божества рослин, крапки – зерно, що проростає, дощ. Риба – то символ здоров'я, життя, дубове листя – символ чоловічої, сонячної енергії, а птахи – символ високого злету.

Ігор Романович щедро ділиться майстерністю розпису зі своїми учнями. Особливо тішитися наставник успіхами студентів коледжу Зоряни Хоминець, Олени Ковальчук та Леоніди Ілечко. Бо ж як приємно усвідомлювати, що саме твоя учениця Зоряна – наймолодший народний майстер Тернопілля, дипломант і переможець II та III Всеукраїнських конкурсів писанкарів, Всеукраїнського фольклорного фестивалю "Писанка-2009, 2010, 2011, 2012". А Олена та Леоніда на фестивалі-конкурсі у Коломиї минулого року здобули друге і третє місця.

*В. Гойман,
викладач культурології Заліщицького аграрного коледжу ім.Є. Храпливого*

У Боярському коледжі екології і природних ресурсів пройшла літературна конференція "Раби – це нація, яка не має слів, тому її не може захистити себе (українська мова і література очима сучасної студентської молоді)".

До участі у ній викладачі української мови та літератури І.В. Барденко, Н.П. Гапонюк та авторка цих рядків залучили і студентів коледжу, щоб представити українську мову та літературу очима молоді.

Конференція, яку інсценізацією "Тобі, Україно!" відкривали члени драматичного гуртка "Ого", пройшла в поетично-пісенному спря-

Заслужений діяч науки і техніки України, академік АН вищої школи та Міжнародної академії комп'ютерних наук і систем, доктор економічних наук професор Й.С. Завадський був і залишається визначним теоретиком менеджменту, життям та всеохоплююча професійна діяльність якого є, без перебільшення, яскравим явищем вітчизняної науки, втіленням високої мети, натхненної праці, енциклопедичного розуму й прекрасних якостей характеру в людських стосунках.

31 травня йому б виповнилося 85 років. На жаль, ми відзначаємо цей ювілей без нього. Проте така мотугна особистість, як Йосип Станіславович, віддаляючись від нас у часі, залишила можливість звертатися до свого творчого доробку. Перш ніж стати завідувачем кафедри управління сільськогосподарським виробництвом менеджменту і маркетингу, він пройшов прекрасну школу виробничника і науковця. У 1947-1953 рр. він, навчаючись в Київському сільськогосподарському інституті, – працював агрономом та головним агрономом райсільгоспуправління і МТС. З 1955 р. починає шлях молодого науковця – від асистента кафедри до консультанта з економічних питань в Монгольській Народній Республіці, а згодом і завідувача кафедри управління виробництвом.

ЛЮДИ ТВОЇ, УНІВЕРСИТЕТЕ

Зірка економічної науки

З січня 1974 р. він незмінно очолював кафедру менеджменту (управління сільськогосподарським виробництвом менеджменту і маркетингу), створив з числа підготовлених ним аспірантів згуртований колектив викладачів і на рівні сучасних досягнень науки і кращої практики забезпечував навчальний та виховний процес.

Й.С. Завадський упродовж 15 років виконував обов'язки координатора міжкафедральних досліджень з проблеми менеджменту і маркетингу НАУ, чотири роки був головою спеціалізованої вченої ради з захисту докторських дисертацій, вів дослідження з державної та господарської тематики.

Йосип Станіславович, підготувавши більше 40 докторів і кандидатів наук, створив власну наукову школу. Його учні нині успішно працюють в Україні, Монголії, В'єтнамі, Сирії, Росії, Казахстані, Грузії, Таджикистані. Зараз його справу продовжують В.П. Галушко, О.Д. Гудзинський, Т.І. Балановська, А.Д. Діброва, А.М. Кандиба, Г.М. Чорний та інші.

Науково-дослідна робота Й.С. Завадського була спрямована на розробку теорії методології управління аграрною економікою, формування її концептуального і інструментального апарату, створення концепцій розвитку управлінських відносин. В дослідженнях знайшли розвиток проблеми поділу праці у сфері менеджменту, трансформації функцій управління на різних рівнях господарювання за ринкових умов, одержала розвиток теорія рішень, уточнено її зміст, розроблені моделі і алгоритми, що забезпечують підвищення якості та ефективності управління. Предметом комплексного дослідження стали проблеми активізації людського фактора, використання кадрового потенціалу, професіоналізація управління. Вчений опублікував більше 270 наукових праць, у т.ч. фундаментальні підручники, які стали ба-

зовими для економічних вишів України.

На зламі XX і XXI століть в Україні відбувалися великі політичні, соціальні і економічні перетворення, реформувалися відносини власності, створювалися нові форми господарювання на селі. Проте трансформація суспільства в ринкову соціокультуру супроводжувалася кризовими процесами по суті в усіх галузях господарства, спадом виробництва різноманітних видів продукції і зубожінням населення. Все це не могло не турбувати вченого, і він активно працював над питанням виправлення даної ситуації.

Нині у розвинутих країнах використовуються організаційні форми, що зв'язують різні ланки науково-виробничо-збутового комплексу і забезпечують його тісні контакти з постачальниками і споживачами. Сучасний менеджмент орієнтований на робочу силу високої якості, що в змозі освоювати передову технологію, вирішувати складні науково-технічні завдання. Велике значення мають і різноманітні інформаційні системи, що ґрунтуються на найновітніших досягненнях науки, використанні сучасних комунікаційних технологій. Саме на утвердження цього і працює наукова школа видатного вченого сучасності Й.С. Завадського. Сьогодні, керуючись його науковими настановами, кафедра працює над вирішенням проблем дрібного та середнього бізнесу, розвитком фермерських господарств в Україні, створенням теоретико-методологічного механізму управління діяльністю соціально-економічних формувань.

Йосип Станіславович назавжди залишиться зіркою першої величини української економічної науки. Недаремно до його наукової спадщини звертаються все нові покоління менеджерів: там є чому навчитися.

*В.Горьовий,
завідувач кафедри менеджменту
ім. проф. Й.С. Завадського*

СИМВОЛІКА

З атрибутикою улюбленого університету

Створити для потреб університету власне представництво інтернет-магазину сувенірної та поліграфічної продукції "Капрізік.ком", де студенти, викладачі, співробітники та просто друзі НУБіП України могли б придбати різну продукцію з символікою нашого улюбленого вишу – така ініціатива з'явилася у активістів Студентської організації. Автори проєкту впевнені, що ця ідея приживеться серед спільноти НУБіП України. Ініціатори сходяться на думці, що "НУБіПівський магазин" має розглядатися як частина університету, а не окрема бізнес-структура. Він повинен бути заснований НУБіПівцями, для них і тільки в межах університету.

За кордоном поширена практика, коли при університетах функціонують магазини, де всі бажуючі

можуть придбати речі з символікою того чи іншого навчального закладу – футболки, чашки, зошити, листівки, блокноти, сумки, светри, зимові куртки і т.д. Одяг та сувеніри від університету давно перестали бути просто товаром з логотипами.

Це – атрибутика, яка символізує приналежність студентів до alma mater, саме тому вона і користується величезним попитом в університетах Заходу.

*К.Рухлов,
студент факультету енергетики
і автоматики*

ДОБРОЧИННИСТЬ

Служителі Мельпомени і в старості потребують уваги

Нещодавно активісти Студентської організації завітали до Будинку ветеранів сцени імені Н.М.Ужвій, аби допомогти його мешканцям – і фізично, і душевно.

Зустріли нас з щирою радістю. Студенти взялися висаджувати дерева, кущі, квіти, а господарі розповідали про життя артистів після того, як вони, покинувши сцену, стали мешканцями цього притулку, про те, як колишні улюбленці публіки потребують уваги знову і знову, і яким справді важливим для

Ю.Шилова, студентка факультету СПП

ОГОЛОШЕННЯ

Національний університет біоресурсів і природокористування України

оголошує конкурс на заміщення посад науково-педагогічного персоналу

...завідувачів кафедр: методики навчання та управління навчальними закладами (1);

...професорів кафедр: державного управління (1,2,5);

...доцентів кафедр: генетики, розведення та репродуктивної біотехнології тварин ім. М.А. Кравченка (1); конярства, кінозаводства та економіки тваринництва (1); епізоотології та організації ветеринарної справи (1); терапії та клінічної діагностики (0,75); аграрного, земельного та екологічного права ім. акад. В.З. Янчука (1); технології деревообробки (0,5); економіки підприємства (3); аналізу та аудиту (3); фінансів і кредиту (2,5); економічної теорії (1); маркетингу та міжнародної торгівлі (1); сільськогосподарських машин та системотехніки ім. П.М.Василенка (0,75); біохімії тварин, якості і безпеки с.-г. продукції (1); агрохімії та якості продукції рослинництва ім. О.І. Душечкіна (1); ґрунтознавства та охорони ґрунтів ім. проф. М.К. Шикили (1); садівництва (1); державного управління (1);

...старших викладачів кафедр: теплоенергетики (1); терапії та клінічної діагностики (1); аналізу та аудиту (1); економічної кібернетики (1,5); комп'ютерних мереж і телекомунікацій (2); лісового менеджменту (1); фізичного виховання (1);

...викладачів кафедр: фізичного виховання (1);

...асистентів кафедр: електропостачання ім. проф. В.М. Синькова (1); автоматики та робототехнічних систем ім. акад. І.І. Мартиненка (2); фізики (1); терапії та клінічної діагностики (1); хірургії ім. проф. І.О. Поваженка (0,75); епізоотології та організації ветеринарної справи (2); патологічної анатомії (0,5); паразитології та тропічної ветеринарії (1,2,5); інформаційних систем (2); економічної теорії (1); менеджменту ім. проф. Й. С. Завадського (0,75); дендрології та лісової селекції (1); технології деревообробки (1); теорії та історії держави і права (2); землевпорядного проектування (1); земельного кадастру (1); цивільного та господарського права (0,5); геоінформаційних систем і технологій (2); ґрунтознавства та охорони ґрунтів ім. проф. М.К. Шикили (1); рослинництва (1); фітопатології ім. акад. В.Ф. Пересипкіна (0,5); фізіології, біохімії рослин та біоенергетики (1); селекції і генетики (0,75); соціальної педагогіки та інформаційних технологій в освіті (0,5); автотракторного, сільсько- і лісгосподарського машинобудування (1); транспортних технологій та засобів у АПК (1,2,5); механізації тваринництва та біотехнологічних систем (1,2,5); конструювання машин (1,7,5); надійності техніки (1); охорони праці та інженерії середовища (1,7,5).

Умови конкурсу – загальні, за винятком: претенденти на всі посади, як правило, повинні мати науковий ступінь та вчене звання з відповідної спеціальності.

Всі претенденти на посади науково-педагогічних працівників повинні вільно володіти українською мовою та однією з іноземних мов (англійською, німецькою, французькою) і комп'ютерними технологіями.

Житлом університет не забезпечує.

Строк подання документів – два тижні з дня оголошення конкурсу

Адреса: 03041, вул. Героїв Оборони, 15.

Строк подання документів – два тижні з дня оголошення.

Газета Національного університету біоресурсів і природокористування України
Університетський КУР'ЄР

Виходить з вересня 1956 року як "ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ", а з квітня 2009 року – як "УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КУР'ЄР"

Свідчення про державну реєстрацію: № 148-10-24 від 30.03.2009 року.

Засновник: Національний університет біоресурсів і природокористування України

Редакція газети: Головний редактор: Валентин Обрамбальський

Над номером працювали: верстка: **Наталія Березовенко**

кореспонденти: **Ірина Білоус, Ніна Чехлова**

фото номера: **Геннадій Кушанов**

Адреса редакції: Україна, 03041, Київ, вул. Героїв Оборони, 15, кім. 115, 3-й навчальний корпус. Тел. /факс: (044) 527-82-09 (вн. 62-09) e-mail: za_sg_kadry@ukr.net

Газета виходить раз на місяць.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з точкою зору редакції. Рукописи та фотографії не рецензуються і не повертаються

Оригінал-макет: Видавничий центр НУБіП України, Київ, вул. Героїв Оборони, 15, кім. 117 тел.: (044) 527-80-49, 527-84-34 факс: (044) 527-88-35

Номер віддруковано: ТОВ "Вічний картридж" Зам. №5997

Наклад – 1000 примірників.